

ZHENG HE, EN KINESISK SØFARER DA KINA BEHERSKEDE VERDENSHAVENE

Artikel fra Kinabladet nr. 15 Efterår 2002

Fornyetlig trådte Zheng He bemærkelsesværdig ud af den kinesiske maritime historie. Det skete da den 64 år engelske pensioneret marineofficer og amatørhistoriker Gavin Menzies på et seminar den 15. marts 2002, på Royal Geographical Society i London, forbløffede forsamlingen med dokumenter, der understøttede hans teori om, at den kinesiske flådeadmiral Zheng He (1371 - 1435) fra Ming-dynastiet havde opdaget Amerika ca. 75 år tidligere end Columbus.

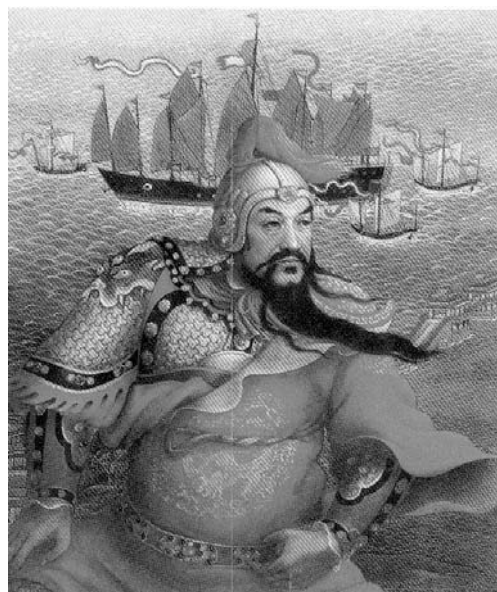
Af Henrik Strube

Gavin Menzies fremlagde sine dokumenter i form af hidtil ukendte geografiske kort, som viste Sydamerika, samt astrologiske kort der viste stjernekonstellationen. De astrologiske kort havde Menzies lavet beregninger på med et computerprogram, der kunne genskabe stjernehimlen som den så ud i 1421. Altså før Columbus foretog sin rejse i 1498. Menzies mente derfor, at det var Zheng He (vestlig omskrevet som Cheng Ho), der skulle have æren for at have opdaget Amerika. Historieeksperterne der deltog i seminaret, modtog venligt Menzies fremlæggelse, men var dog skeptisk overfor hans teori om Amerika. De mente, at Zheng He kun kom til den sydlige spids af Afrika. Eksperterne ville afvente den bog, Menzies har planlagt at udgive i forbindelse med hans forskning, før yderligere stillingtagen til hans teori. Men uanset om Gavin Menzies teori kan holde viden-

skabeligt, har hans forskning om Zheng He, udbredt et større kendskab for den vestlige verden, om den tid da Kina var en verdensbetydende søfartsnation.

Kina som søfartsnation

De første kinesiske havgående handelsskibe, blev bygget allerede tilbage i Song dynastiet (960-1270). Men det var det efterfølgende mongolske Yuan dynasti (1271-1368) der etablerede den første kejserlige handelsflåde og oprettede handelsstationer på Sumatra, Ceylon og på kysten i det sydlige Indien. I 1368 blev det Mongolske Yuan dynasti brudt og magten tilfaldt den ambitiøse og autoritære general, Zhu Yuan Zhang, der grundlagde Ming-dynastiet (1368 – 1644) og regerede i tredive år som kejser Hong Wu (Den store militære overmagt). Da Hong Wu døde i 1398, havde han overlevet sin ældste søn Zhu Biao, som skulle havet arvet tronen. Hong Wu, havde imidlertid gerne set sin fjerde søn Zhu Di, der var en dygtig militær mand og loyal mod faderen skulle overtage tronen, da han var mere på linje med faderen. Men kejserens Konfucianske rådgivere fik ham overtalt til, at det i overensstemmelse med dynastiets arvereglement, skulle være Zhu Biaos ældste søn Zhu Yun Wen, der overtog tronen og paladset i Nanjing, der var kejserhovedstaden. Zhu De, organiserede imidlertid et angreb på hans nevø (kejseren) i 1402 hvorefter han så selv overtog kejsertronen som kejser Yong Le (Den evige glæde). Yong Le, var en drif-

tig kejser med store planer, hvor han bl.a. genopbyggede og forbedrede "Den Store Mur" som den stort set ser ud i dag. Han flyttede kejserhovedstaden fra Nanjing til Beijing hvor han opbyggede "Den Forbudte By" ved siden af resterne af kejserpaladset fra Yuan dynastiet. De første Ming kejsere havde og foragtede mongolerne og betragtede dem som barbarer, der havde ødelagt den kinesiske stolthed og åndsliv. Kejserne Hong Wu og Yong Le, udlagde derfor en hård linje mod alle nomadefolk, endvidere lagde de både den private og den udenlandske handel, ind under det kejserlige hofs kontrol. Kejserne Hong Wu og Yong Le ønskede tillige, at overgå Yuan dynastiets dominans i Asien og genskabe den storhedstid, som de mente de tidligere kinesiske dynastier, Han og Song havde.

Verdens største armada

Kejserne Hong Wu og Yong Le iværksatte opførelsen, af en række skibsværfter i Nanjing, der var blevet Ming dynastiets første kejserhovedstad, hvor man plantede

tusindvis af træer på det nærliggende "Lilla Bjerg" til brug for skibsbygningen. I maj måned 1403, beordrede kejser Yong Le, Fujian provinsen til at bygge 137 havgående skibe. Tre måneder senere blev byen Suzhou og provinserne Jiangsu, Jiangxi, Zhejiang, Hunan og Guangdong, pålagt at bygge yderligere 200 skibe. I oktober samme år, sendte hoffet besked til kystprovinserne om omgående, at iværksætte ombygningen af fladbundet flodbåde til havgående skibe. Fra 1404 til 1407 var der en hektisk aktivitet på de kinesiske skibsværfter, med ny- og ombygning af over 1680 skibe til brug for kejserens armadaer. Kystprovinserne kunne imidlertid ikke selv levere de store mængder træ, der skulle til for at klare de store skibsorter. Så der blev iværksat en stor skovhugst inde i landet, hvorefter træstammerne blev transporteret ned ad Yangtze floden til skibsværfterne. I dette tidsrum var det meste af kejserriget involveret i dette kæmpe projekt.

Longjiang skibsværft i udkanten af Nanjing var rigets største værft. I kejserens Hong Wu og Yong Le regeringstid, blev der forflyttet, skibsbyggere, tømrere, snedkere, smede, sejlmagere og andre håndværkere fra de omkringliggende provinser til Longjiang skibsværftet, der på et tidspunkt havde over 30.000 arbejdere boende på værftet.

Søfareren Zheng He (Ma He)

Zheng He, blev født i 1371 i Kunyang, en by i syd for provins hovedstaden Kuming i Yunnan provinsen. Hans familienavn var på daværende tidspunkt Ma

He, hvor han var nummer to søn i en muslimsk familie. Både hans far og farfar blev kaldt "Hajji" der betød, at de havde været på pilgrimsrejse til Mekka. og det var her, under hans opvækst, at Ma He hørte om deres rejsebetretninger og derved fik kendskab til geografien og sædvanerne i de forskellige lande.

Yunnan provinsen var en af de sidste provinser, der blev erobret fra mongolerne af Ming dynastiet. Da Minghærene rykkede ind i provinsen i 1382, nedslagtede de skånselsløs over tusinde Miao og Yao stammefolk, samt utallige mongoler. Det var almindelig kutyme blandt erobrere, siden det første årtusindeskifte, at drengene af de dræbte eller tilfangetagne blev kastreret, og de drenge der overlevede denne brutale behandling, blev bragt til kejserhovedstaden, hvor de tjente som eunukker i kejserpaladset. Den dengang ti år gammel Ma He, var blandt de drenge der blev taget til fange. Ming generalen Fu Youde og hans hær, mødte tilfældigvis Ma He på en vej, hvor de udspurgte ham om provinsens såkaldte "mongolske herskere" "Han sprang i søen," svarede drengen. Fu Youde troede, at drengen klogelig skjulte sandheden, men var modig nok til at svare generalen på denne måde. Generalen tog Ma He til fange, der blev kastreret

og sat i tjeneste som eunuk, hos den da femogtyve årige prins Zhu De, der var adjutant hos generalen.

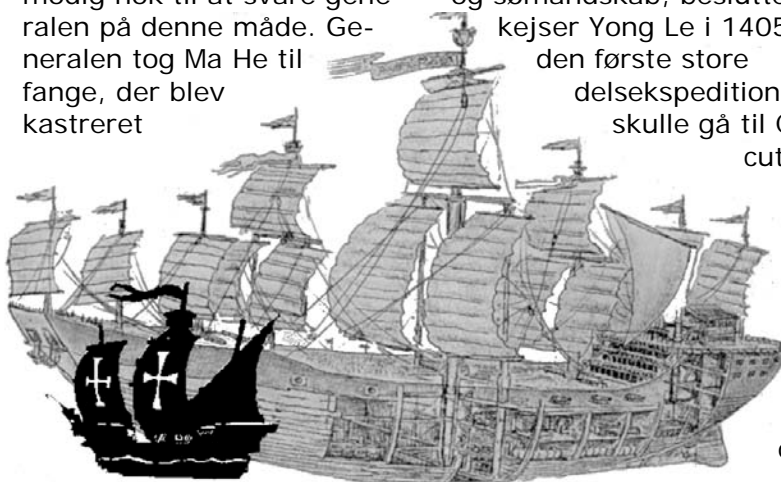
Prins Zhu De, fik sin første militære erfaring i slaget om Yunnan og fik senere til opgave at udføre militære operationer i hele riget. Ma He og prins Zhu Di, tilbragte derfor megen tid sammen i militærlejr, hvor de udviklede et venskab der varede hele livet.

Ma He viste sig hurtigt at være en dygtig og begavet dreng, der under sin tjeneste hos prinsen, blev vellidt for sine både kvikke og begavede argumentationer. Ma He, fik både en militær og litterær uddannelse.

Ma He, var både en modig og respekteret soldat, og da prins Zhu Di, erobrede kejsertronen fra sin nevø, kæmpede Ma He modig og tappert på prinsens side, hvilket han blev belønnet med at blive kejserens fortrolige, og fik tildelt en høj position. Det var også her at kejseren gav Ma He navnet "Zheng He", efter at eunukens hest var blevet dræbt i en heroisk kamp-handling på et sted, der hed Zheng Lunba. Zheng He, havde også fået tilnavnet Sanbao (Tre Juveler).

Ekspeditionerne

For at demonstrere sin magt og sømandskab, besluttede kejser Yong Le i 1405, at den første store delsekspedition skulle gå til Calicut,

der

var en magtfuld bystat, beliggende på den sydvestlige kyst af Indien. I Calicut, var der et marked for sjældne træsorter, der tiltrak handlende fra hele det indiske ocean. Med dyrkning i området af kardemomme, kaneltræer, ingefærplanter, gurkemejrod og det kostbare peber, var Calicut den vigtigste handelshavn ikke blot i Indien, men i hele Asien.

Kejseren udnævnte Zheng He, til at organisere denne ekspedition, den første af i alt syv ekspeditioner, der strakte sig over 28 år, til 37 lande fra Sydøstasien til Afrika og gav ham også titlen "Admiral for de vestlige have". Kejseren havde så stor tiltro til Zheng He, at han havde givet ham blanke skrifter med kejserens segl på, således at Zheng He, ude på sin ekspedition selv, kunne udstede kejserlige forordninger. I denne periode var Kina den største sønation, med en flåde der var større, end alle andre lande til sammen.

Første ekspedition (1405-1407)

I juli måned 1405 stod Zheng He ud på sin første ekspedition, med en flåde på 317 junker i forskellige størrelser og malet i strålende farver. Flådens flagskibe var 62 junker der var over 145 m. lange og 60 m. brede, disse junker havde ni master, med tolv kvadratiske sejl lavet af rødt silke. Flådens besætning, var på over 27.000 mand, der bestod af handelsmænd, metrologer, tolke, 180 læger (en læge for hver 150 mand) og Farmaceuter der også skulle indsamle urteplanter i de forskellige lande der blev besøgt. Herudover var der soldater,

tømre, smede, skibsbyggere samt matroser.

Flåden, var fuldt lastet med silke, guld, sølv, porcelæn, lakarbjedder og andre udsøgte kinesiske kunstværker. Dette var den største samlet flåde der nogensinde, var sendt ud på verdenshavene. Fra Nanjing gik turen sydover langs den kinesiske kyst til Qui Nhon i Sydvietnam. Derefter krydsede flåden det Sydkinesiske Hav og besøgte Java og Sumatra, sejlede videre igennem Malaga-strædet til Sri Lanka (Ceylon). Flåden fortsatte op langs den indiske vestkyst til Calicut som var rejsens mål. Efter at have været ude i to år, vendte flåden i 1407 tilbage til Kina, medbringende en mængde kuriositeter, samt gesandter og tributter fra Indien og de andre lande som flåden havde besøgt. Alle herskere i det sydlige Asien frygtede Kinas magt, men de var samtidig klar over, at kejseren i Beijing var tilfreds med at være en ren formel overhøjhed, som det ikke kunne betale sig at protestere imod.

Anden ekspedition (1407-1409)

En anden handels ekspedition der også gik til Indien fandt sted i 1407, dog uden Zheng He, som ikke deltog i selve rejsen.

Tredje ekspedition (1409-1411)

I 1409 fandt så den tredje ekspedition af sted, med Zheng He som leder, rejseruten var stort set den samme som den første, men hvor Zheng He, på denne tur, fik etableret varehuse, der blev brugt både som pakhuse og handelscentrere. På denne rejse, blev Zheng He's flåde angrebet af en krigshær udsendt af Ceylons

konge. Det lykkedes Zheng He, at bekæmpe dette angreb, hvor han tog kongen til fange og bragte ham tilbage til Nanjing. Hvad der skete med kongen i Nanjing, vides ikke med sikkerhed, men der er forlydender om at Zheng He, besluttede at benåde kongen og sende ham til bage til Ceylon, men ledsaget med en af Zheng He's fortrolige, der blev indsat i paladset.

Fjerde ekspedition (1413-1415)

I efteråret 1413, tog Zheng He af sted på sin fjerde samt største og mest ambitiøse ekspedition, med en besætning på næsten 30.000 mand. Motivet for denne ekspedition, var formentlig af rent prestigemæssig art, for at vise Kinas magt. Da der nu var etableret handelskolonier, i praktisk talt alle landene i det sydlige Asien, ville kejseren gerne fremstå som en verdensher-sker og målet for denne ekspedition var derfor at nå Persien.

På vejen stoppede han dog lige op på Sumatra for at hjælpe sultanen, der ved et kup var blevet afsat. Zheng He pågreb oprørerne og bragte dem med tilbage til Nanjing hvor de blev henrettet.

Zheng He fulgte sin tidligere rute, med stop på handelstationerne, før han fortsatte til Homuz.

I Hormuz handlede kineserne flittigt, hvor de byttede de kinesiske varer ædelstene som safir, rubin, topas, perler, koral krans, rav, uldvarer og tæpper. Nogle af disse varer, blev også givet som tribut gaver til det kejserlige hof. Blandt tribut gaverne var der også afrikanske dyr, såsom, løver, leoparder, arabiske heste samt

strudse som kineserne kaldte en "kamel fugl" blandt disse gaver var der også en giraf. Det var første gang kineserne havde set en giraf. De troede, at dette dyr var en *qilin*, et af de fire hellegige dyr i den kinesiske mytologi, hvor de andre dyr er, dragen, fønix og skildpadden. Qilin havde en krop som en moskushjort, hale som en okse, hoved som en ulv og hove som en hest, samt et kødfuldt horn, som en enhjørning. Da en qilin ikke spiste kød og undgik at træde på levende ting, blev den betragtet som et symbol på godhed og kom kun frem, når der var fred og fremgang. Da giraffen ankom til kejseren (himlens søn) i 1405, kom han selv til paladsets port for at modtage denne himmelske gave.

Femte ekspedition (1417-1419)

Denne ekspedition havde hovedsagelig til formål at medbringe statsoverhovederne fra landene i Sydasiens, for at de kunne aflevere deres tributter til kejseren. På denne tur vovede Zheng He sig videre ud først til Arabien hvor han lagde til i Aden (Al'Adan) ved udmundingen af Rødehavet, dernæst videre til Afrikas østkyst hvor han besøgte Mogadishu og Brava i det nuværende Somalia. samt Malindi Kenya.

Sjette ekspedition 1421-1422

41 skibe sejlede de nitten ambassadører tilbage til deres respektive hjemlande Rejseruten, var derfor stort set den samme som den femte ekspedition. Zheng He, vendte tilbage til Kina, inden der var gået et år. Men handelsflåden havde han sendt videre.

Syvende ekspedition 1431-1433

Den syvende og sidste ekspedition, blev udsendt af kejser Yong Le's efterfølger, Xuande der var hans sønnesøn. Denne ekspedition havde over 100 store skibe med en besætning på 27.000 mænd, hvor de besøgte alle de vigtigste havne idet Sydkinesiske hav, samt det Indiske ocean, endvidere Aden og Hormus. En enhed af flåden fortsatte op gennem Røde Havet til Jiddah, kun få hundrede miles fra den hellegige by Mecca og Medina.

En epoke sluttet

Det formodes at Zheng He, døde på denne ekspedition, enten ude på havet eller kort tid efter han var kommet hjem, hvor der blev rejst et gravmonument i den sydlige udkant af Nanjing. Inde i gravkammer, er der et maleri af Zheng He, samt hans navigationskort. For nylig, er der lavet en stenplatform med en trappe på 28 trin, delt op i fire sektioner af syv trin, der repræsenterer Zheng He's syv ekspeditioner. Efter 28 år hvor der blev tilbagelagt over 50.000 km. besøgt mere end 30 lande, blev dette enden på epoken med Kina som en verdens-sømagt, da de efterfølgende kejsere, forbød handel med udlandet og desuden forbød bygningen af havgående skibe.

Ved bygningen af Zheng He's handelsflåde, blev der benyttet de nyeste teknologier og opfindelser, der var til rådighed på daværende tidspunkt. Det var i denne periode, at kineserne opfandt vandtætte lastrum (skotter), agterstavn, hale-ror og sideror (til stabilisering i høj sø). Også brugen af Kompas, som er en kine-

sisk opdagelse, blev nu brugt til navigering på havet. Kompasset blev anbragt i en lukket skål, hvor det flød oven på vandet, således at man kunne aflæse retningen selv i hård sø. Zheng He ekspeditioner udbredte disse maritime tekniske udviklinger over hele Asien og Mellemøsten, der først kom i brug i Europæisk skibsbygning langt senere.

Zheng He, og hans bedrifter er ikke så kendte i Vesten, men i Kina og i de Asiatiske lande, er der rejst over 30 mindesmærker over søfareren

I 2005 vil Det kinesiske kommunikations ministerium markere 600 årsdagen for Zheng He's ekspeditioner til vesten, under temaet " Venskabsforbindelse med nabo nationer og anvendelse af den videnskabelige navigation".

Kilder: When China ruled the Seas, Louse Levathes. China Daily, 19/3 2002. Diverse Hjemmesider på Internettet